

Сањарење

Студентска изложба

Студентски тим:

Кети Захаријев, Мина Радовановић, Петра Перовић, Вишња Вукајловић, Уна Котур, Итана Шестовић, Никола Стојадиновић, Ружица Ристивојевић, Луција Стијеповић, Јана Баљак, Тања Стефановић, Марија Покрајац, Ангелина Бискупљанин, Милош Јањић, Александар Јовановић

Менторски тим:

Маја Вилић, Владимир Савић, Маша Сеничић

Кустоски тим:

Александра Пештерац, Даниела Димитровска, Нинослава Вићентић, Павле Динуловић, Андреа Палашти, Павле Стаменовић, Наталија Богдановић

Програм

07.06.

Одређивање полазишта/ *Marking the Root*

08.06 – 17.06.

10:00–11:00 Разбуђивање/ *Daybreak*

11:00–13:00 Посуди ми сан/ *Lend me your Dream*

13:00–17:00 Истраживање Простора потенцијала/ *Latent Exploration*

17:00–19:00 Атлас сањара/ *Daydreaming Atlas*

19:00–20:00 Удаљавање/ *Drifting Away*

18.06.

Светионик сањара/ *The Daydreamers' Lighthouse*

*Посуди ми сан, да би могао да
буде у твом телу, а не у твојој глави.*

Рад студентске секције Србије перформативна је инсталација која се бави трансакцијом снова. Процес трансакције снова је нежан, одвија се кроз делење, препознавање и досањавање подељених снова у реалном простору прашке тржнице Хорешовице. Снови и реални простор тржнице препознати су као сценско-драмске структуре испуњене потенцијалом, које у себи имају уписане бројне могућности догађаја, доживљаја и искустава. Уместо да буде нужност или протокол, унутар ове тржнице, *трансакција* се промишља као *ново поље игре са стварношћу*. Сама природа сна овим радом се на изванредан начин мења – од нечега што се рађа у мировању тела, интериоризовано, унутар ума, до тога да сан постаје покретач промене и телесног истраживања.

Учесници у процесу размене су посетиоци – *сањачи*, који деле, позајмљују и поверавају своје снове члановима студентске секције, ауторима – *сањарима*, који их будни досањавају у простору тржнице. Студенти-*сањари* имају за циљ да иницирају процес *размене* и мапирања простора снова који се поступно, у једном отвореном и искреном процесу, преводи, препознаје и материјализује на јави.

Простор павиљона у складу с тим мења своју конфигурацију кроз три ситуације: Простор за дељење снова, Простор за истраживање снова и Простор за чување снова.

Простор за дељење снова намењен је посетиоцу да подели своју причу – сан који преузима *сањар*. Овом разменом сан постаје иницијатор за сањарево интуитивно и чулно истраживање простора реалности, које почиње у *Простору за истраживање снова*, у павиљону, али се у њему не завршава. Сањаревим препознавањем и интервенцијом у простору тржнице сан постаје опипљив, а његова локација мапирана и обележена. У *Простору за чување снова*, посетилац-сањач добија прилику да у атласу сањара пронађе сопствени, или било чији други досањани сан, и крене у потрагу за њим у реалном простору тржнице.

Процес рада је одређен његовом цикличношћу – од унутра ка споља и од споља ка унутра, променљив је и константно се развија. Студенти/Сањари својим радом желе да укажу на то да враћањем снова у реалност и она може постати стварнија, а да се будном и посвећеном разменом отвара преко потребан простор за блискост и заједништво.